

Tajní svobodní zednáři – „Váleční zločinci, masoví a genocidní vrazi!“

 infokuryr.cz/n/2024/07/28/tajni-svobodni-zednari-valecni-zlocinci-masovi-a-genocidni-vrazi

kuryr

28. července 2024

Svobodní zednáři opakovaně hlásají svůj humanistický světonázor v „etickém svazku svobodných lidí“, který má vést k sebepoznání a humánnějšímu chování. Ale byli mezi nimi bratři z lóže, kteří byli někdy váleční zločinci, genocidní vrazi a masoví vrazi. Ale existují dobré důvody, proč o tom mlčet, protože „tajná společnost“, která zahrnuje vysoce postavené osobnosti a politiky po celém světě, by v žádném případě neměla ztratit pověst...

Zednářský bratr Talaat Pascha – „svobodný zednář a genocidní vrah“

Politickým tématem, o kterém Turci a pravděpodobně i mnozí svobodní zednáři nechtějí nijak mluvit a které se stalo překážkou pro vstup Turecka do Evropské unie, je genocida křesťanských Arménů. Jen málo lidí ví , že svobodný zednář skutečně hrál *důležitou* roli. Řeč je o Mehmedu Talaat Pasha (1874–1921), který si dříve říkal Talaat Bey a byl jedním z nejvlivnějších tureckých svobodných zednářů, dokonce velmistrem Velkého *Orientu Turecka* založeného v roce 1909 . Paša byl spoluorganizátorem tzv. „Mladých Turků“, kteří na začátku 20. století svrhli despotického sultána. V roce 1909 byl povýšen na ministra vnitra, poté poštministra. Do roku 1918 – někteří kronikáři hovoří o roce 1917 – byl paša velkovezírem Turecka, což odpovídalo úřadu předsedy vlády.

Po porážce v první světové válce byli Arméni, kteří žili v multietnickém státě, obviněni tureckou vládou z podpory křesťanského válečného nepřítele Ruska, a tím se dopustili velezrady. To byl důvod, proč zednář Talaat Pasha nařídil v letech 1915 až 1917 „etnické čistky“ a jeho

nástupnická vláda znovu vyzvala k této genocidě v letech 1919 až 1921. Kruté masakry Arménů v těchto letech měly za následek 600 000 až 1,5 milionu obětí;

Na jedné straně tuto genocidu Turci popírají, ale na druhou stranu je prezentována jako „oprávněná reakce na arménské ‚invaze‘ nebo jako nevyhnutelný důsledek války.

Dokonce i dnes existuje silná kritika z řad tajné společnosti. Například svobodný zednář, novinář, americký vědec a politolog Tom Goeller řekl: „Velmistr Velké lóže Turecka v letech 1915 až 1917, Mehmet Talaat Pasha, byl přímo politicky odpovědný za vraždu stovek tisíc Arménů. Navíc mnoho z vládnoucích mladých Turků byli svobodní zednáři. Ani nevyvratitelný princip tolerance svobodných zednářů, který byl vždy vyučován v každé lóži a po celá staletí, ani jejich snaha o demokracii jim nezabránila naříditi takovou nespravedlnost. Tento zločin proti lidským právům je v historii zednářů jedinečný.“

Svobodný zednář Gazi Mustafa Kemal Atatürk (Loge *Macedonia Risorta et Veritas* č. 80 , Thessaloniki), zakladatel Turecké republiky a v letech 1923 až 1938 první prezident moderní republiky, která se po první světové válce zrodila z Osmanské říše, také dal jméno „Mladí Turci“ a tím pravděpodobně také učinil svého lóžového bratra Talaata Pašu zodpovědným za genocidu Arménů. Před tureckým parlamentem v roce 1924 to popsal jako „pobuřující čin“.

Nemělo by se zapomínat, že v lóžích se tehdy scházela směsice národů. Kromě Turků to byli také Řekové, Židé, Arabové, Kurdové, Albánci, příslušníci cizích kolonií a samozřejmě Arméni. Takto se genocida také stává zednářskou „bratrovraždou“.

Talaat Pasha, který po prohrané první světové válce odešel do exilu do Německa, se projevu a kritiky svého lóžového bratra Atatürka nedomohl: o tři roky dříve, v roce 1921, ho v Berlíně vystopoval arménský student

a zavraždil.

Zednářský bratr Horatio Herbert Kitchener – „Svobodní zednáři a Búrské koncentrační tábory

Lord Horatio Herbert Kitchener (z Chartúmu) (1850-1916), anglický ministr války od roku 1914 do roku 1916, velel britsko-egyptské armádě jako polní maršál v roce 1898. Během pobytu v Egyptě se stal svobodným zednářem. Byl „minulým velkým dozorcem“ „Velké lóže Anglie“ a „okresním velmistrem“ pro Egypt a Súdán. Byl také jedním ze zakladatelů *Drury Lane Lodge No. 2127* v Londýně.

V bitvě u Omdurmanu bylo zmasakrováno přes 10 000 dervišských válečníků pomocí kulometů a dumdumů. Mahdího tělo bylo znesvěceno stětím. Říkalo se, že Kitchener dokonce uvažoval o tom, že by z hlavy svatého muže udělal kalamář nebo misku na pití, nebo ještě lépe, že by ji poslal na *Royal College of Surgeons* v Londýně jako *kuriozitu*.

Lodge Brother Kitchener byl také vrchním velitelem v tzv. Búrské válce (1899–1902) v Jižní Africe. „Búrové“ (farmáři) byli přistěhovalci osadníci holandského původu. Uplatňoval strategii „spálené země“, při níž zemřelo celkem 22 000 Britů a 12 000 bojovníků z afrických pomocných jednotek.

The *International Freemason Lexicon* (str. 464) píše téměř pateticky: „Kitchener se zvláště vyznamenal v koloniálních taženích, porazil Mahdiho v bitvě u Omdurmanu a ukončil búrskou válku.“

Nebylo to ale tak snadné, protože Kitchener nebyl schopen zničit búrské partyzány i přes převahu své armády, čítající kolem 450 000 vojáků. Uchýlil se tedy k „politice koncentračních táborů“ a nechal zřídit desítky koncentračních táborů.

22. září 1900 generálmajor JG Maxwell, vojenský guvernér Pretorie, obdržel rozkaz poslat ženy a děti búrského původu do koncentračního tábora. To bylo potvrzeno britským memorandem z 21. prosince. Legalizováno v roce 1900. Plán byl takový, že když jsou búrské ženy a děti v rukou nepřítele, jejich manželé a otcové mohou být co nejdříve donuceni ke kapitulaci.

V souladu s tím Britové zřídili více než 40 koncentračních táborů (některé zdroje uvádějí 58), ve kterých bylo internováno více než 110 000 Búrů. Konkrétně kolem 45 000 v Orange Free State, 25 600 v Natalu a 43 000 v Transvaalu. Mnoho vězňů byly děti, například v koncentračním táboře v Natalu bylo 10 800 chlapců a dívek. Historik Ewald Steenkamp píše: „V pokojích leží ženy, děti a kojenci, všichni vyhublí na kost a smrtelně bledí hladem a nemocí. A všude jsou mouchy, přenašeči všech druhů patogenů. Menším slabším dětem lezou mouchy do nozder a po krátké době jim z nosu vylézají červi.“ Kromě fyzických zranění docházelo i k sexuálnímu nátlaku, jak ukazují výpovědi tehdejších svědků.

Úmrtnost prudce vzrostla v důsledku spalniček, horečky, zápalu plic a otoků. Asi deset procent búrské populace zemřelo v anglických koncentračních táborech.

Politik a současný historik Hans-Peter Schwarz ve své knize *The Face of the Century – Monsters, Saviors and Mediocrities* říká : „V koncentračních táborech, které (Kitchener, pozn. autora) zřídil, zahyne kolem 20 000 rodin.“

Kitchener, kterého zednáři ctí a jeho jméno dokonce nesly lóže v Boltonu, Simle a Káhiře, byl jistě jedním z nejnegativnějších příkladů v historii svobodných zednářů. Kvůli jeho práci zemřely tisíce lidí v búrských koncentračních táborech. Včetně mnoha dětí. Skutečnost, že se od něj svobodní zednáři dnes ještě nedistancovali, skutečně odporuje všemu, co nám lóžovní bratři říkají o lidskosti, bratrství a

rovnosti. V tomto smyslu Mason Kitchener, který zahynul na válečné lodi *Hampshire*, která za první světové války narazila na německou mořskou minu u Orknejských ostrovů, rozhodně nebyl hrdinou, ale válečným zločincem. V roce 1899 také Velká Británie podepsala Haagskou úmluvu, podle níž byly zakázány útoky na civilisty. Tento přístup vůči civilistům (ženám a dětem), který také předvedl Kitchener, byl tedy v rozporu s mezinárodním právem.

Zednářský bratr Harry Spencer Truman – „svobodný zednář a masový vrah atomové bomby“

Dalším „nečestným“ členem Discrete Society byl Harry Spencer Truman (1884–1972), 33. prezident Spojených států amerických v letech 1945 až 1953. Sloužil jako jeho zástupce až do smrti svého předchůdce a bratra lóže Franklina Delano Roosevelta (1882–1945).

Truman byl aktivním zednářem od roku 1909 a byl zvolen do *Belton Lodge No. 450* pořízený v Grandview, Missouri. O dva roky později založil s dalšími bratry *Grandview Lodge No. 618*, byl prvním tamním stoličným mistrem. V roce 1940 byl zvolen velmistrem *Velké lóže Missouri* a sloužil až do října 1941.

Americký prezident Harry S. Truman však vydal rozkaz k největší záměrné jaderné katastrofě, jakou svět dosud viděl: 6. srpna 1945 v 8:15 místního času americký bombardér B-29 *Enola Gay* hodil For the poprvé ve světové historii byla za války vypuštěna atomová bomba (verze uranu-235 přezdívána *Little Boy*). Hlavní obětí bylo japonské civilní obyvatelstvo! V pobřežním městě Hirošima bylo kvůli detonaci zbraně, která měla výbušnou sílu ekvivalentu 13 kilotun TNT, upáleno 78 000 až 90 000 bezbranných žen, dětí a mužů. Dalších 50 000 lidí zemřelo na nemoci z ozáření roky až desetiletí později.

Američané poté vyzvali Japonce, aby se vzdali, jinak „zkázu prší ze vzduchu“, jak hrozili. Když nepřišla žádná odezva, 9. srpna 1945 vzlétl bombardér B-29 (Bockscar), aby shodil druhou atomovou bombu

(verze plutonia-239 přezdívaná *Fat Man*). V pobřežním městě Nagasaki došlo k výbuchu atomové bomby s výbušnou silou 20 kilotun TNT mezi

25 000 a 36 000 civilistů. Přibližně 40 000 lidí zemřelo v důsledku dlouhodobých účinků jaderného záření. Japonsko se nakonec vzdalo. Test účinku jaderných výbuchů nad velkými městy byl pro Američany i pro zednářského bratra Trumana korunován úspěchem.

V *Lexikonu svobodných zednářů* tento válečný zločin, tato masová vražda téměř čtvrt milionu civilistů – včetně těch, kteří zemřeli po ozáření – jednoduše zní takto: „(...) on (Truman/dA) (...) ukončil válku proti Japonsku pomocí atomové bomby...“ Nic víc.

Je skandál, že svobodní zednáři drží své hodnoty tak vysoko, i když v jejich řadách byli genocidní vrazi, masoví vrazi a váleční zločinci. Je naléhavě nutné distancovat se od těchto stinných a zločinných lóžových bratrů!

Autor: *Guido Grandt* ([gugramediaverlag](http://gugramediaverlag.de))

PRAMENY:

[1] Viz Eugen Lennhoff/Oskar Posner/Dieter A. Binder: „International Freemason Lexicon“, Mnichov 2006 (5. přepracované a aktualizované vydání), str. 828, 853 a násl. /Tom Goeller: „Svobodní zednáři – objasnění mýtu“, Berlin-Brandenburg 2006, s. 102-104///https://www.freimaurer-wiki.de/index.php/Mustafa_Kemal_Atat%C3%BCrk

[2] Viz Alan Moorehead: „The White Nile“, London 1973, s. 335/Hans-Peter Schwarz: „Tvář století – Monsters, Saviors and Mediocrities“, Berlín 1998, s. 132f., 461, 648. /Michael Grandt: „Hitlerův tribunál – zápis z Norimberského procesu, svazek 1: ‚Cesty k moci‘“,

Mnichov/Londýn/New York 2006, s. 369, 370 a: Dodatek k 1. dílu, s. 141, 142/Joel Kotek/Pierre Rigoulot: „Století táborů. Zajatí, nucené práce, vyhlazování“, Berlín/Mnichov 2001, s. 59, 61, 62, 64/Oskar Hirntrager: „Historie Jižní Afriky“, Mnichov 1952, s. 373/Ben Viljoen: „Transvaalers ve válce proti England“, Mnichov nedatováno, s. 228/SB Spies: „Methods of Barbarism?“, Cape Town 1978, s. 215/Ewald Steenkamp: „Helkampe“, Pretoria 2001, s. 73f./Oorlogsmuseum van die Boere Republike (ed. .): „Vroueleed“, Bloemfontein 1993/JCOtto: „The Konsentrasie-Kampe“, Johannesburg 1954, s. 170/Eugen Lennhoff/Oskar Posner/Dieter A. Binder: „International Freemason Lexicon“, Mnichov 2006 (5. revidovaný vydání), str. 464

[3] Viz Robert A. Minder: „Freemason Politician Lexicon“, Innsbruck 2004, str. 261, 262/John Keegan: „The Second World War“, Berlin 2004, str. 847/„Nuclear Weapon“ in: „Wikipedia, Freie Encyclopedia“ (<http://de.wikipedia.org/wiki/Atom-Bombe> (přístup: 08.08.07)/Winston Churchill: „The Second World War“, Bern/Mnichov/Vídeň 1998, str. 1092